

Nr 695

Av herr Jönsson i Ingemarsgården m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 24, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

(Lika lydande med motion nr 569 i Första kammaren)

För att stimulera det frivilliga försäkringssparandet har sedan länge avdrag medgivits vid inkomsttaxeringen för erlagda premier. Avdraget har varit maximerat. Inom ramen för försäkringsavdraget har emellertid också fått rymmas avgifter för den obligatoriska sjukförsäkringen, varigenom utrymmet för avdrag för premie till frivilliga försäkringar blivit i motsvarande mån minskat. I kompenserande syfte har det samlade försäkringsavdragets maximibelopp höjts och uppgår nu till 800 kr. för gift skattskyldig och 400 kr. för ensamstående.

Genom vidtagna ändringar i lagstiftningen om socialförsäkringar och den allmänna utbredningen av grupplivförsäkringar har försäkringsavdraget i betydligt större utsträckning kommit att få tas i anspråk för obligatoriska eller kollektiva försäkringar. Den olikhet i avdragshänseende, som redan tidigare varit rådande mellan anställda och företagare och som inneburit att de senare haft mindre utrymme för avdrag inom försäkringsavdragets ram för premier till egna, frivilliga försäkringar, har samtidigt blivit ytterligare markerat. I många fall kommer nu de obligatoriska försäkringsavgifterna för företagarna att överstiga försäkringsavdragets maximibelopp, och inget utrymme skulle därför i dessa fall komma att kvarstå för avdrag för egen, frivillig försäkring.

Enklaste vägen att skapa rättvisa och att bevara den stimulans till frivilligt försäkringssparande, som skattelagstiftningen tidigare velat nå, är att medge rätt till särskilt fristående avdrag för avgift till den allmänna sjukförsäkringen. Yrkande härom har framförts i motioner till riksdagen såväl i föl som tidigare år. Också socialförsäkringskommittén rekommenderade i sitt betänkande (SOU 1961: 29) en sådan ordning.

I proposition nr 24 framlägger Kungl. Maj:t förslag som i princip innebär en reform av avdragsrätten i fråga om försäkringspremier av den innebörd som här berörts. I propositionen föreslås emellertid att maximibeloppet för avdrag för premier till andra försäkringar än den allmänna sjukförsäkringen skall bestämmas till 500 kr. för gift och ensamstående skattskyldig med barn under 18 år samt till 250 kr. för annan skattskyl-

dig. Som motivering härför anför departementschefen att en sådan beloppsgräns skulle genomsnittligt rymma frivilliga avgifter och premier i samma utsträckning som hittills.

I detta sammanhang bör emellertid uppmärksammas den olikhet i beskattningshänseende som kommer att gälla för premie till grupplivförsäkring mellan företagare och anställda. För de senare kommer sådan premie enligt det i propositionen framlagda förslaget att alltid vara undantagen från beskattning, medan motsvarande premie för företagaren blir avdragsgill inom ramen för avdraget för frivillig försäkring. Beloppsmässigt rör det sig här om ca 100 kr. Det betyder att utrymmet för avdrag för annan frivillig försäkring, t. ex. vanlig livförsäkring, i sådana fall blir endast ca 400 kr. (gift skattskyldig) resp. 150 kr. (ensamstående). Det medför att avdrag för annan frivillig försäkring i dessa fall kommer att bli mindre än vad det var före den senaste ändringen av sjukförsäkringslagen. Avdragets maximibelopp bör därför göras större än vad departementschefen föreslagit.

Samhället har vidare ett allmänt intresse att stimulera långsiktigt frivilligt sparande, av vilket försäkringssparandet utgör en viktig form. Av dessa skäl och med beaktande av förut berörda omständigheter föreslår vi att avdrag för enskild frivillig försäkring skall få ske upp till 800 kr. för gift liksom för ensamstående med barn under 18 år och till 400 kr. för annan skattskyldig.

Med hänvisning till det anförda hemställas,

att riksdagen med ändring av vad Kungl. Maj:t föreslagit i proposition nr 24 måtte besluta att avdrag för premie eller avgift till frivillig försäkring skall få medgivas upp till 800 kr. för gift skattskyldig och för ensamstående med barn under 18 år samt till 400 kr. för annan skattskyldig.

Stockholm den 12 februari 1963

Elias Jönsson
i Ingemarsgården

John R. Anderson

Axel Gustafsson
i Borås

C. W. Carlsson

Olle Westberg
